

Jāņa Rozenberga uzruna cēsniekiem 4.maijā

Ticēsim skaistajam, ticēsim labajam un ticēsim Latvijai! Esam pierādījuši, ka protam par to cīnīties, to celt un nosargāt. Izcilais amerikāņu valstsvīrs, prezidents Frenklins

Rūzvelts, Otrā Pasaules kara priekšvakarā ir teicis: “Mirkļis, kurā patlaban esam, nes sevī gan iespējas, gan apdraudējumu. Pasaule vai nu virzīsies uz vienotību un pārticību, vai arī tā saplēsīs sevi gabalos”.

Pirms 26 gadiem, 1990.gada 4.maijā, situācija Latvijā bija līdzīga. Tā vienlaikus nesa cerības un bažas – gan solījumu par labāku nākotni, gan bailes par rītdienu. Visi zinām un atceramies, ka piedzīvojām gan vienu, gan otru.

Taču mēs izturējām. Ar saviem “Par” Augstākās padomes deputāti, to skaitā vairāki cēsnieki, ļāva mums no jauna izveidot savu zemi, savu dzimteni, savu Latviju. Viņi un visa mūsu tauta bija PAR Latviju.

Nav noslēpums, ka šodien mūsu Latvija ir citāda. Izcīnījusi visaugstākos starptautiskos godus, bet arī piedzīvojusi vissmagākos ekonomiskos triecienus. Nevienš jau neteica, ka būs viegli. Bet tā labā, kas mums ir dārgs, ir jāstrādā no visas sirds. Ir jātiek galā ar nebūšanām pašu mājās, jo galu galā esam uz vienas skatuves ar pasaules lielvarām.

Mēs visi apjaušam un jūtam – šodienas atkal ir pārbaudījums Latvijai. Pārbaudījums mums. Jo gan veselības aprūpe, valsts drošība, ekonomiskā attīstība, gan tiesu vara un starptautiskais *status quo* – vairs nav tik pašsaprotami, kā agrāk. Līdzīgi kā pirms 26 gadiem, mums atkal ir jānāk kopā, jābūt vienotiem ne tikai svētkos un priekos, bet arī grūtos un atbildīgos brīžos.

Ir skaidrs – vai nu mēs tuvākajos gados atrisināsim daudzās Latvijas problēmas pēc būtības, vai arī kļūsim par vāju un ievainojamu valsti. Pārmaiņām būs nepieciešams mūsu visu atbalsts. Atbalsts, paciešot arī grūtības. Atbalsts, strādājot Latvijai.

Vakardienas militārās mācības Cēsīs bija laba viela pārdomām, jo notikumu scenārijs tika aizgūts no tuvējām kaimiņvalstīm, veicot bruņotu uzbrukumu pašvaldības ēkai, nolaupot novada vadību un pieprasot reģiona izstāšanos no Latvijas. Taču mācības apliecināja mūsu un mūsu sabiedroto stabilitāti un pašpietiekamību, gatavību visļauņākajiem scenārijiem. Ir svarīgi būt sagatavotiem, aktīviem, ir svarīgi būt PAR Latviju.

Tāpēc man ir prieks par tiem cēsniekiem, kuri nes mūsu novada un arī Latvijas vārdu plašajā pasaulē. Man ir prieks par ikvienu Cēsu novada uzņēmēju, kurš, neskatoties uz grūtībām, turpina radīt darbavietas iedzīvotājiem. Man ir prieks par ikkatru cēsnieku – paaudzēs iesakņotu vai nupat tikai atbraukušu – kurš izvēlas mūsu novadu savai nākotnei. Un man ir prieks arī par reemigrācijas pirmajiem asniem, kas ļauj domāt, ka izdevies sēt ticību Latvijai un arī Cēsīm.

Jau pavisam drīz svinēsim Latvijas 100 gadi. Visa Latvija un arī Cēsis tam jau gatavojas. Drīz pēc tam mēs svinēsim 100 gadus uzvarai Cēsu kaujās, kas pierāda, ka nekas šai dzīvē nenākas viegli. Bet tā labā, kas ir dārgs, ir vērts strādāt.

Tāpēc uzrunas nobeigumā citēšu Imantu Ziedoni: “Latvija ir brīnumskaista zeme. Bet skaistajam jāpalīdz parādīties”.

Ticēsim skaistajam, ticēsim labajam un ticēsim Latvijai! Esam pierādījuši, ka protam par to cīnīties, to celt un nosargāt. Paldies Jums par to! Dievs svētī Latviju!